สุวคนธ์ ภาคีไวย 2553: พฤติกรรมการอนุรักษ์ของเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (อุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว) สาขาอุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว ภาควิชาอนุรักษวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภวรรณ ฐานะกาญจน์ พงษ์เขียว, Ph.D. 139 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ของเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน โดยเก็บข้อมูลจากเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายอนุรักษ์ จำนวน 350 คน ด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และ การวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ณ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 15.9 ปี (SD = 1.60) เยาวชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ขณะเข้าร่วมกิจกรรมค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน และเยาวชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ในชีวิตประจำวันในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.79 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ พบว่า มี 15 ปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ขณะเข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมี 14 ปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ในชีวิตประจำวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ขณะเข้าร่วมกิจกรรมค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มี 6 ปัจจัย โดยความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุด (Beta = 0.408; t = 8.142; p-Value = 0.000) และทั้ง 6 ปัจจัยรวมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการอนุรักษ์ขณะเข้าร่วมกิจกรรมค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของเยาวชนได้ประมาณร้อยละ 39.60 (F = 8.94; p-Value = 0.000; R^2 = 0.396) สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ในชีวิตประจำวันมี 3 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ของโรงเรียน (Beta = 0.165; t = 2.681; p-Value = 0.008) และทั้ง 3 ปัจจัยรวมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการอนุรักษ์ในชีวิตประจำวันของเยาวชนได้ประมาณร้อยละ 18.10 (F = 3.009; p-Value = 0.001; R^2 = 0.181)

_______________ _______________________________ __ / __ / __

ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์